

Легкѡ сношѣ всѧ тѣжна,
И вз цѣль мою смотрю.

„Вз какю цѣль;“ Не вз тайнд!

Внѣ рѡда не летѣтъ
Мѡй дѣхъ. Избрѣвъ полѣзнѣ
Всѣмъ, къ ней летѣтъ горѣтъ:

Хранѣтъ ѡзыкъ и вѣрѣ:

Пѣтъ Сѣрвско йма, дѣхъ,
Шбѣчай, хрѣбръсть старѣ,
Любѡвь взаимнѣ всѣхъ:

Творѣтъ добра толѣкѡ

Снарѡдникѡмъ моимъ,
Минерва, Фѣвъ ѣликѡ
Мнѣ даша. Бѡлше чимъ;

Грѡмъ ѡще мнѣ на тѣмѡ

Падѣтъ: вѣнѣцъ сплетѣтъ
На тѡже Мѡзы, йма
До нѣба возведѣтъ.

О ДѢ СТЕФ. СТРАТИМИРОВИЧУ,
Архіепіскопѣ и Митрополітѣ Сѣрвскомѣ.
Наказѣмъ, наказамъ Господѣ, смѣрти же не предаде ма.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Нешѡстъ ѡ вз мѡри твоѣй оученикъ, Пѣвѣцъ,